

CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽ LIDOVÉ TVOŘIVOSTI

OD 6. — 22. SRPNA 1949 V HRONOVĚ

ÚSTŘEDÍ LIDOVÉ TVOŘIVOSTI

Význam studijní literatury **pro účastníky Ústřední divadelní školy**

- Marx: ÚVOD KE KRITICE POLITICKÉ EKONOMIE. Str. 24. Brož. 5 Kčs.
Lenin: K. MARX - B. ENGELS - TŘI ZDROJE A TŘI SOUČÁSTI MARXISMU. Stran 66. Cena brož. 8 Kčs.
Lenin: VELIKÁ INICIATIVA. Stran 36. Cena brož. 6 Kčs.
Lenin: K MLÁDEŽI. Stran 24. Cena brož. 4 Kčs.
B. Mejlach: LENIN A KULTURA. Stran 384. Cena brož. 90 Kčs, váz. 115 Kčs.
Kl. Gottwald: O KULTUŘE A ÚKOLECH INTELIGENCE. Stran 138. Cena brož. 17 Kčs.
A. A. Ždanov: O UMĚNÍ. Stran 118. Cena brož. 30 Kčs.
M. I. Kalinin: O KOMUNISTICKÉ VÝCHOVĚ. Stran 226. Brož. 31 Kčs.
L. Štoll: SKUTEČNOSTI TVÁŘÍ V TVÁŘ. Stran 56. Cena brož. 20 Kčs.
P. Reiman: O REALISTICKÉM POJETÍ UMĚNÍ. Stran 176. Cena brož. 41 Kčs, váz. 61 Kčs.
N. Černyševskij: ESTETICKÉ VZTAHY UMĚNÍ KE SKUTEČNOSTI. Stran 180. Cena brož. 35 Kčs.
B. Václavek: OD UMĚNÍ K TVORBĚ. Stran 160. Brož. 46 Kčs, váz. 71 Kčs.
B. Václavek: TVORBOU K REALITĚ. Stran 136. Cena brož. 55 Kčs.
B. Václavek: ČESKÁ LITERATURA XX. STOLETÍ. Stran 152. Cena brož. 50 Kčs.
K. S. Stanislavskij: MŮJ ŽIVOT V UMĚNÍ. Stran 436. Cena brož. 120 Kčs, váz. 150 Kčs.
K. J. Antarova: BESEDY S K. S. STANISLAVSKÝM. Stran 208. Cena brož. 46 Kčs, váz. 71 Kčs.
J. M. Rapoport: HEREC A JEHO PRÁCE. Stran 68. Cena brož. 21 Kčs.
J. L. Jureněvová: ZÁPISKY HEREČKY. Stran 243. Cena brož. 76 Kčs, váz. 106 Kčs.

Knihy, pokud nejsou rozebrány, koupíte ve stánku Svoboda na Divadelní výstavě, Hronov, nám.

Význam díla Aloise Jiráska

KLEMENT GOTTWALD

Páni ministři, pane předsedo!

„Pozval jsem vás, abychom společně pojednali o kulturním úkolu, který dnes jistě všichni pokládáme za velmi aktuální. Je to úkol, zdůrazniti v dnešní době význam díla našeho velkého národního, lidového spisovatele Aloise Jiráska a dáti je do rukou našeho lidu.“

Vítám proto s povděkem vaši iniciativu, pane ministře školství, aby v letohrádku Hvězda bylo zřízeno museum Aloise Jiráska, které by podávalo obraz jak Jiráskova života a díla, tak i doby a událostí, jež jeho dílo zachycuje. Dal jsem již příkaz své kanceláři, která letohrádek spravuje, aby budovu uvolnila a postarala se o provedení náležitých úprav. Je to vskutku velmi šťastná myšlenka, učiniti z Hvězdy poutní místo naší kultury, zříditi právě zde na Bílé hoře památník naší živé dějinné slávy.

Chtěl bych však též, pánové, vložiti na vaše bedra další část úkolu, totiž připravit a uskutečnit lidové vydání vybraných Jiráskových spisů. Vzhledem k zákazu vydávání Jiráska za okupace, je nyní velký nedostatek Jiráskových děl na knižním trhu i v knihovnách. My však nechceme, aby náš lid četl Jiráska méně než dříve, nýbrž chceme, aby ho četl více, chceme, aby Jirásek pronikl do ještě širších vrstev. Zvláště pak naše mládež, jejíž vzdělání bylo za okupace tak mrzačeno, potřebuje čerpat z bohaté studnice Jiráskovy tvorby. Proto je jistě správné, aby vbrzku vyšla hlavní Jiráskova díla ve velkém nákladu a za dostupnou cenu.

Zároveň bych chtěl zdůraznit, že tato akce by se měla státí počátkem velkého kritického přehodnocení našich tradic a odkazu naší kultury. Náš vztah k národní minulosti je velmi živý a chceme

se z ní mnoho učit. Avšak jde o to, orientovati se na ta dějinná období, kdy náš národ šel vpřed, orientovati se na pokrokové, osvobozené tradice našeho národa a kultury. Tedy nikoliv na příklad doba pobělohorská je nám dobou národního rozkvětu, jak se to nerozpakovali tvrdit reakční pekařovští dějepisci i spisovatelé, nýbrž doba husitská a probuzenecká tvoří nejsvětější stránky našich dějin a je nám příkladem. Následníky a odchovanci tradic pobělohorských byli mnichované, kolaboranti a zrádci. Naši bojovníci za svobodu proti německým okupantům šli stopou Táboru. V tradicích Táboru a národního obrození budujeme i náš nový lidový stát. A právě proto se hlásíme k Jiráskovi, proto je nám blízký — a bližší než staré společnosti kapitalistické — že on ve svém díle mistrně vystihl, které to naše tradice vedou vpřed, k svobodě a rozkvětu národa. Jeho dílo učí nás tedy správnému pohledu na naši minulost, posiluje naše národní sebevědomí a plní nás dějinným optimismem a vírou v tvořivé síly lidu.

Není sporu, že tyto vlastnosti potřebujeme dnes pěstovat v našem lidu, aby s tím větším uvědoměním a zápalem budoval náš velký dnešek i ještě větší a slavnější zítřek. Není proto ani sporu, že Jiráskovo dílo nabývá dnes významu většího než kdy jindy. Jiráskovská akce bude posléze jasným svědectvím, že i při velkém soustředění se na úkoly hospodářské výstavby, na splnění pětiletého plánu, nebudeme zapomínat na výstavbu kulturní a že úkoly hospodářské budou pro nás vždy nerozlučně spjaty s péčí o duši lidu, o výchovu nového člověka.

Jsem přesvědčen, pánové, že ve spolupráci s veřejnými organizacemi a všemi kulturními pracovníky se nám podaří splnit úkol, který jsme si vytkli. Že k stoletému výročí narozenin Aloise Jiráska r. 1951 budeme již moci otevřít Jiráskovo museum a zakončit vydávání jeho spisů, a že tak učiníme velký krok na cestě k přehodnocení a převzetí odkazu kultury naší minulosti a k budování naší nové kultury, kultury lidové a socialistické.

(Projev při audienci ministra školství, věd a umění Dr. Zdeňka Nejedlého, ministra informací a osvěty Václava Kopeckého a předsedy Společnosti Aloise Jiráska, prof. Dr. Alberta Pražáka dne 10. listopadu 1948.)

Jiráskův Hronov

ZDENĚK NEJEDLÝ

Po čtrnáct dnů bylo předmětem zájmu naší kulturní veřejnosti malé, kdysi takřka neznámé, ale dnes tím více za to známé město v nejseverovýchodnějším cípu Čech — Hronov. Město kdysi v zapadlém kraji, dnes ve všem milovníky přírody vyhledávaném překrásném Orlicku. Město kdysi prvních pokusů ochotnických her, dnes město Jiráskova divadla, kam se každoročně sjíždějí vybrané ochotnické spolky a tělesa z celé republiky. A my tam dnes proto zajedeme, a řekneme si, co se to tam vlastně odehrává. Hrají tam divadlo. Jak málo to znamená, i zase jak nesmírně mnoho. Více než stopadesát let našeho obnoveného národního života točí se kolem divadla. Zněmčená Praha na konci XVIII. století jakoby ani v Čechách nebyla. Ale na Václavském náměstí, v dřevěné boudě, několik nadšených mladých lidí dalo se do práce: začalo hrát česky a nejen jazykem česky, ale i duchem. Budili spící, otupené pobělohorským otroctvím, volali je k životu, novému, opět svobodnému a českému životu. A spící uslyšeli i probouzeli se. Jako když jarní vánek zavane do té tehdejší stuchliny, tak to proudivo čerstvým vzduchem z té více než jednoduché boudy. Z ní a z nových českých novin, jež současně též českým jazykem a duchem začal vydávat Kramerius. Dnes se nám to může zdát naivní, tyto skromné počátky našeho divadelnictví a novinářství. Dnes, kdy máme Národní divadlo a řadu jiných velkých, státních i nestátních divadel. A kdy novin máme, že je ani přehlédnout nelze. A přece. Jací hrdinové, jak vidoucí znamenití lidé byli právě ti to první tvůrci našeho divadelnictví a novinářství. A nemylme se. I my bychom potřebovali toho, co oni udělali, při veškerém našem blahobytu divadelním i novinářským. Budit spící. Nespí jich tu mezi námi ještě tisíce, na statisíce? Nemají i dnes u nás lidé v hlavách ještě temno, nic ne menší než ti tehdejší? Není slepota, v níž uvrhl miliony dnešních lidí kapitalismus, stejně zlá a hubící celé složky národa, jako slepota, v níž uvrhl náš lid pobělohorský náboženský fanatismus zdivočelých misionářů a politický absolutistický despotismus? Není užíváno onoho pokroku naopak k tím rafinovanějším ještě útokům na lidský rozum, k úplnému oblbování těch, jimž myslit je námahou a topit se v té duševní bídě úlevou, ne-li

pochoutkou? A konají naše divadla na prvním místě dostatečně své dílo buditelské, jak toho dnes je třeba v boji proti této slepotě? Myslím, že tomu sotva můžeme na plno přisvědčit. Ano, nelze nevidět, jak jed kapitalismu i tam pronikl, a nejednou podkopává sám základ ne-li přímo divadelnictví, tak jeho morálky, a nejen občanské morálky, ale i umělecké.

To je také příčina, proč dnes tolik ožívá ochotnictví i proč tolik stoupá jeho význam. Zejména mládež cítí, že nám tu něco chybí a dává se proto sama do práce. To je půda, z níž vyrostly řady mladých ochotníků, a nejenom hereckých, i pěveckých sborů, deklamačních kolektivů, které snad, ano jistě méně umí než profesionální ústavy, ale mají zato ono buditelské nadšení, kapitalismem nezkaženou morálku, obětavost i lásku k lidu i národu, s níž se do díla pustili už tehdy před více než 150 léty hrdinové z Boudy. A to je i příčina, proč na ně vzpomínáme, je ctíme a milujeme a ne herce Stavovského divadla, slunící se v záři tehdejší šlechty, snad mnoho umějící, ale nic nedávající lidu, národu.

Ale nejenom v mládeži však vidíme tento radostný úkaz. Zachvátilo to vůbec řady našeho ochotnictva. Ne sice už v té čistotě jako je tomu v oněch enemblech mládeže. I sem vnikl jed společnosti, zkažené kapitalismem. Je to snaha přiblížit se co nejvíce této společnosti a jejímu umění, jejímu divadlu. Což však nutně znamená odcizování se dnešním potřebám lidu. Vidíme to nejen na výběru her některých ochotnických spolků a sdružení, ale na společenském jich uplatňování. Místo aby toužily vytvořit nové, co oficiální divadla stále ještě nedávají neb alespoň ne v dostatečné míře, snaží se všemožně vsunout se v jejich řady, přizpůsobit se jim. Čímž se připravují o to nejkrásnější, čím by dnes mohly a měly být. Ne o všech to ovšem platí. I zde, mezi ochotníky, šíří se vědomí onoho nového a dnes pro ně zvláště čestného úkolu. A tvoří tak s naší mládeží blok, jenž je jedním z nejradostnějších zjevů v dnešním našem kulturním životě.

I letošní zvýšený zájem na Jiráskově Hronově je toho důkazem. Lidé cítí, že tady se něco děje. Už ta přehlídka kolektivů, ochotnických a letos už i mládežnických — už ona právem budí pozornost a přitahuje obecnost z celé republiky, neboť koho by nezajímalo poznat, co nového se tu rodí v tomto novém, lidovém divadelnictví. I soupeření tu mezi kolektivy je zdravé a dobré. Snažíme se ve všem vyburcovat síly k lepšímu a většímu výkonu — jak bychom si to nepřáli i zde, a jak by nám nebyly vhod všechny potřeby, jež vedou k tomuto cíli? Budí se tím zdravá ctižádost, a plodná, neboť cti tu lze dobýt jen lepším výkonem. Ale ovšem i tu musíme být na pozoru. Zmíněný vliv měšťácké společnosti na naše ochotníky vede

některé z nich k tomu, aby se předháněli v přiblížení se divadelnímu vkusu i způsobem hry této společnosti, a zdá se mi, že ani nebyla vždy úplně prosta tohoto názoru. Hodnoceno by tu však mělo být to, co který ensembl přináší nového ve směru zlidovění divadla. Ne opíčení se po profesionálech, ale nová, samostatná tvorba v dnešním novém směru a k dnešním lidovým účelům měla by tu být rozhodující. Což platí i o hodnocení mladých kolektivů Svazem české mládeže.

Jiráskův Hronov proto však také dávno již přestal být jen tamější, lokální nebo krajeovou záležitostí. Táhl-li však dříve jen jako arena, na níž ochotnické spolky dobývaly cen v zápase o umístění se v měšťáckém umění, má dnes Hronov zcela jiný význam. I sem vtrhl dnešek. — A třebas zdaleka ještě neporazil neb dokonce nevymýtil včerejšek, ráží si tu cestu velmi nadějně. Takže možno doufat, že zde prorazí naprosto. K velkému užitku jak našeho divadelnictví, tak vůbec naší nové, lidové, k zítřku spějící a cestu k němu ukazující kultury. I konečně k nové, rovněž mladé, lidové cti svého jména.

Jiráskův Hronov — jak i to dnes zní jinak, než jak to znívало kdysi, či lépe, jak to vnímali návštěvníci, jiní pozorovatelé, Hronova kdysi.

Celé Jiráskovo dílo je plno mladého a při tom pokrokového, lidového ducha. Jdeme mezi rolníky — Sovětský svaz ne náhodou už v několika vydáních vydal „Psohlavce“ a šířil je mezi sovětské rolníky, jako nad jiné dobrou četbu pro ně v době zápasu s feudálními přežitky mezi nimi. Nebo kněží — co může více mluvit do jejich národního a osobního svědomí, mají-li nějaké, než Jiráskovo „Temno“, ty zločiny, jež se tu děly proti národu pod rouškou služby katolické církvi, ale ve skutečnosti její protilidové a protičeské politice. Nebo ty kněžské typy v „U nás“, vlasteneckého kněze Havlovického na jedné straně a jezuitsky potutelného faráře Kernerera na druhé straně, s jakoby odumřelými všemi, hronovským a boušinským uprostřed, z nichž jeden utopil všechnen rozum v kvíchalách a druhý ve včelách. Necht si i dnešní knězi vyběrou, čím oni chtějí být. I jim vše to platí, a Jiráskovo nastavené jim zrcadlo mluví za všechnu jinou propagaci a poučování. A tak je tomu i se všemi jinými stavby: i dělník a voják, živnostník a inteligent najde tu, co k němu i dnes stejně mluví jako těch, jež Jirásek vyličil ve svém díle. I národní sociální otázky, problémy ne formální, ale skutečné, lidem žité demokracie nalezneme tu postaveny, a tak živě, že se přímo zařezávají v paměť.

Jaký i to však tedy dnes je příklad, vzor, jaké poučení nejen co, ale i jak dělat. A ještě jedno: Honorace mezi inteligencí dívala se

pro to na Jirásku s kopce. Bylo jim to málo vysoké umění, ano, upírali Jiráskovi, že je vůbec umělcem. A kde jsou dnes tito vysocí intelektuálové, kdo se vůbec zajímá o jejich literaturu, jejich spisy? A kdo se učí na nich jejich šroubovanosti, nepřirozenosti a nepravdivosti, za níž se pachtily, jen aby vypadaly vysoce kulturní? Vlny dneška, dnešní nástup lidu smetl s jiným panstvím i tento kulturní snobismus kamsi do propasti. Tehdy však Jiráskovi nebylo lehké čelit tomu, nedat se zlomit vši té zlobě, s níž na něho byly kydány hana i posměch. Než Jirásek vytrval. Neuhnul ani na krok. Vědom velkého významu právě takového umění, a podněcován jím i po stránce čistě umělecké, neboť naopak z takové půdy roste právě umění. Jirásek šel stále touto cestou vpřed, a vytvořil díla, jež jsou i monumentem literárního umění i živým chlebem lidu dnes jako byly už před více než půlstoletím. I dnes jsou ještě takoví, kterým volání po zdravém umění lidovém je málo uměním, ne-li neuměním. Jirásek jim na to dává odpověď, čím je on, a čím jsou ti druzí.

Mnohému bylo tehdy možno se v Jiráskově Hronově učit. A opravdu se učme. Bude to k užitku nám všem. Umělcům i obecnostem, organizátorům i umělcům, divadelnictví i jiným uměním, i nakonec všemu našemu lidu, národu i republice.

(Var, roč. I., č. 9 z 1. září 1948.)

Klademe si za cíl!

VÁCLAV KOPECKÝ

Klademe si za cíl, vychovati každého obyvatele Československé republiky tak, aby viděl ve světovém měřítku vývoj poměrů sil, aby viděl rostoucí převahu sil míru, svobody, demokracie, a aby viděl celou tu obrovitou oblast nového světa, světa nové demokracie a socialismu, která obchvacuje již velkou část zeměkoule a šíří se každým dnem. A klademe si za cíl přesvědčiti každého obyvatele Československé republiky, že se v té obrovité a rostoucí oblasti nového světa neztratí. Neboť v této oblasti se respektuje nezávislost a suverenita všech zemí, svoboda všech národů, velkých i malých, a plně svobodný, svěbytný život každého národa. A v té oblasti nového světa se může teprve kultura každého národa

bohatě rozvinouti a vykvést v novou, vyšší kulturu, jež by měla nacionální formu a socialistický obsah.

A v té oblasti nového světa máme my, národy Československa, zajištěnou budoucnost velkou, šťastnou, krásnou. Neboť naše vlast je zemí vysoce vyspělou, zemí velké vzdělanosti a kultury, zemí pracovitého lidu, zemí, ve které talent českého a slovenského člověka může za podmínek socialismu a pak komunismu stvořiti skutečný ráj.

*

Prvním úkolem, který nám v oblasti literatury nyní připadá, jest: převzít všechno dědictví národního písemnictví, zhodnotiti je a jeho bohatství zpřístupniti nejširším masám našeho lidu. Přijímajíce toto kulturní dědictví my znovu přehodnocujeme plody českého a slovenského písemnictví, provádíme revisi literárních děl, stvořených v epoše měšťácké, a staráme se o to, abychom rozšiřovali mezi lidem ta díla národního slovesného umění, jež mohou výchovně dobře působiti, jež nám mohou prospěti při duševním přerodu národa a jež nám pomáhají při našich socialistických snahách.

Druhým momentem, jež uvádím, je to, že ve vývoji československého písemnictví a veškerého československého umění nadešla nová epocha, daná naším přechodem k budování socialismu. Kriterium umělecké tvorby, kriterium umění, kriterium postoje umělců, ať spisovatelů, hudebních tvůrců nebo výtvarníků, se základně změnilo. Kriteriem je nyní poměr k vládnoucímu pracujícímu lidu, poměr k dělnictvu, poměr k socialismu.

*

Naši zásadní marx-leninskou linii v oblasti slovesného a druhého umění je především to, že potíráme a snažíme se plně vyplniti formalismus. Odmítáme zásadně tak zvané abstraktní umění, odsuzujeme umění, které nic neříká, kterému nikdo nerozumí, které na nikoho nepůsobí a které se nikomu nelíbí. Odsuzujeme umění, které se vyhýbá skutečnosti a pravdě a které neutralitně utíká od zaujetí stanoviska v problémech života, v problémech třídního boje atd. Odsuzujeme umění, které se štítlivě odtahuje od toho, čím žije lid, co žene naši zem dnes kupředu, co stahuje všechny tvořivé lidi do mohutného budovatelského proudu. Naše zásadní marx-leninská linie v oblasti všeho umění záleží v tom, že působíme na umělecké tvůrce, aby svými díly sloužili lidu, aby se dali všichni strhnout budováním nového života a stali se na cestě k socialismu nadšenými předhlasateli šťastné budoucnosti.

(Z projevu na IX. sjezdu Komunistické strany Československa.)

Celostátní soutěž lidové tvořivosti

ve dnech od 6. do 22. srpna 1949

ÚČASTNÍ SE SOUBORY:

závodních klubů Revolučního odborového hnutí
Československého svazu mládeže
Ústřední matice divadelního ochotnictva českého
Matice Slovenské
československé armády
Československé obce sokolské
Svazu československého hasičstva
Loutkářského soustředění

POD ZÁŠTITOU

ministra školství, věd a umění prof. dr. Zdeňka Nejedlého a
ministra informací a osvěty Václava Kopeckého

PATRONÁT

převzalo textilní dělnictvo Královéhradeckého kraje

ČESTNÉ PŘEDSEDNICTVO

Antonín Zápotocký, předseda vlády
dr. Oldřich John, předseda Národního shromáždění
Julius Duriš, ministr zemědělství
armádní generál Ludvík Svoboda, ministr národní obrany
Laco Novomeský, povereník školstva, vied a umenia
Andrej Pavlík, povereník informácií a osvěty

ČESTNÝ VÝBOR XIX. JIRÁSKOVA HRONOVA

Národní umělec A. Bagar, A. M. Brousil, V. Dusík, dr. Č. Císař,
dr. V. Feldstein, J. Hlavsa, M. Huba, J. Hudeček, D. Chalupa,
B. Jelínková-Jirásková, E. Karpaš, F. Koktán, dr. J. Kopecký,
ing. M. Kouřil, dr. J. Malík, V. Meisner, Z. Meisner, F. Mitlöhne-
rová, B. Mucha, národní umělkyně R. Nasková, F. Nečásek, A.
Nedvěd, Z. Pavlíková, S. Pošusta, R. Pytlík, dr. Z. Rampák,
národní umělec J. Skupa, F. Smažík, M. Spitzerová, J. Svoboda,
dr. V. Šrámek, J. Toman, J. Truhlář, I. Turzo, dr. F. Vlasák.

PRACOVNÍ VÝBOR XIX. JIRÁSKOVA HRONOVA

F. Kubr, předseda Ústředí lidové tvořivosti. Dr. K. Rektorisová,
předsedkyně divadelní sekce ÚLT.

V. Antušek, M. Borský, B. Brumlíková, V. Čadek, A. Černý,
dr. V. Drtina, V. Fischer, dr. J. Flégl, dr. R. Fries, K. Hanyš, J.
Jiráček, J. Jirásek, J. Koutek, ppor. L. Kovanda, prof. V. Ko-
vářík, S. Kratochvíl, D. Krausová, M. Langášek, J. Lelek, L.
Lhota, dr. J. Lorman, V. Mach, A. Mantovič, B. Marek, J. Marti-
nec, J. Meisnerová, A. Mojžíš, F. Molík, M. Mucha, L. Nejedlý,
F. Němec, J. Nosek, prof. V. Novotný, pplk. F. Pávek, N. Pitthard,
M. Skaunic, A. Suková, A. Šafařík, B. Šochová, J. Špinka, A.
Šrůtek, L. Truneček, H. Vítek, K. Vlachý, V. Vlček, J. Vrzáček.

Informační kanceláře XIX. Jiráskova Hronova,
Praha II, Národní třída 10; Hronov, náměstí.

P O Ř A D

*Sobota 6. srpna 1949 • 15 hodin, před Jiráskovým divadlem: Vztyčení státní
vlajky. — ZAHÁJENÍ XIX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Fr. Kubr.*

*15,30 hodin, škola na náměstí: Zahájení DIVADELNÍ
VÝSTAVY. — Makety. — Scénické návrhy předních
divadel. — Kostymy. — Model loutkového divadla.
— Národní kroje. — Fotografie z divadelních pracovišť.*

*17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Alois Jirásek-F. Bělo-
hlávek: OHNÍVEC (divadelní ochotnická jednota
„Tyl“, Rakovník — člen Ústřední matice divadelního
ochotnictva českého).*

odpoledne a večer, sokolské hřiště (za nepříznivého počasí v sokolovně): MEVRO Československého svazu mládeže — zpěv, hudba, recitace, tanec. — Vystupují vítězné soubory Soutěže tvořivosti mládeže s programem určeným pro mezinárodní festival mládeže v Maďarsku. — Řídí prof. Vl. Kovářík. — Konferují K. Kyncl a V. Sýkora.

Neděle 7. srpna 1949 • 10 hodin, před Jiráskovým divadlem: VEŘEJNÝ PROJEV náměstka ministra informací a osvěty Ing. arch. MIROSLAVA KOUŘILA • Význam Jiráskových Hronovů - děkan Akademie musických umění prof. A. M. BROUSIL.

17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: PÁSMO VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ze Soutěže tvořivosti mládeže - ČSM

Pondělí 8. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: J. K. Tyl: KUTNOHORSTÍ HAVÍŘI (Lidové divadlo ve Svitavách - ÚMDOČ)

Úterý 9. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: K. Isajev-A. Galič: VOLÁ VÁS TAJMYR (Městské divadelné sdružení v Leviciach - člen Maticy slovenskej)

Středa 10. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Bratři Turové-Šejnin: KONFRONTACE (Pražská beseda, Praha - ÚMDOČ)

Čtvrtek 11. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Alois Jirásek: LUCERNA (divadelní odbor T. J. Sokol, Žižkov - ČOS)

Pátek 12. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: PÁSMO VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ze Soutěže tvořivosti mládeže - ČSM

Sobota 13. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Arnaud d'Usseau-James Gow - Rudolf Vacek: HLUBOKÉ KOŘENY (divadelní kroužek vojenského útvaru 8927 Beroun - čs. armáda)

21,30 hodin, sokolské hřiště (za nepříznivého počasí v sokolovně): ČLOVĚK DĚLÁ ŠATY, přehlídka divadelních kostymů. Pásmo scén od senátorské togy až po dělnické modráky. Autoři: Aristofanes, J. K. Tyl, Al. Jirásek, Em. Bozděch, V. F. Jeřábek, M. Gorkij, V. Višněvskij a j. - Libreto: L. Nejedlý, Fr. Němec, dr Kl. Rektorisová, Hlavní režie: Fr. Němec. Účinkují členové pražských souborů a textilní dělnictvo z Jiráskova kraje. Kostymy vybral dr Jan Port a Fr. Molík. Hudební spolupráce: J. Stanislav.

Neděle 14. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Maxim Gorkij: MATKA (spolek divadelních ochotníků Symposion, Třebechovice pod Orebem - ÚMDOČ)

Pondělí 15. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: V. Cinybulk: OSTROV SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ (loutkové divadlo „Kašpárkova říše“, Olomouc-Hejčín) • G. Gradov:

SMĚŠNÁ PRÁCE. • Neznámý autor: FRAŠKA O KÁDI (maňáskový soubor Divadla Umělecké výchovy, Praha XII - členové Loutkářského soustředění)

Úterý 16. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Fr. Spitzer: TOVARYŠ MARTIN (soubor pražských klubů Revolučního odborového hnutí) • V. Katajev: ZÁZRAK V PUSTATINĚ (záv. klub ROH, Odeva, n. p. Púchov - ROH)

Středa 17. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: E. F. Burian: KRČMA NA BŘEHU (dramatický odbor hasičského sboru Chrást u Chrudimě - Svaz čs. hasičstva)

Čtvrtek 18. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Peter Karvaš: BAŠTA (záv. klub ROH - cukrovar Trebišov, MS)

Pátek 19. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: V. Cach: DS 70 NEVYJÍZDÍ (Divadelní scéna Severotuk - záv. klub ROH - Ústí n. Lab. - ÚMDOČ)

Sobota 20. srpna 1949 • 17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: DETVIANSKÉ LUDOVÉ TANCE A HAJDUCHY (Jánošíková tanečná skupina, Filakovo - MS)

odpoledne a večer, sokolské hřiště (za nepříznivého počasí v sokolovně): MEVRO Revolučního odborového hnutí - zpěv, hudba, divadlo, recitace, tanec. - Scéna z F. L. Věka. - Železničáři z Krnova. - Hudba dopravních podniků města Brna. - Kulturní skupina Bratrství Praha. - Jánošíková tanečná skupina Filakovo. - Kvarteto Čtveráků z ČKD Praha.

Neděle 21. srpna 1949 • 10 hodin, před Jiráskovým divadlem: VEŘEJNÝ PROJEV ZÁSTUPCE VLÁDY

11 hodin: POUŤ K JIRÁSKOVU HROBU

17 a 21 hodin, Jiráskovo divadlo: Vašek Káňa: PARTA BRUSIČE KARHANA (záv. klub ROH, Chronotechna, Šternberk - ROH)

24 hodin, Jiráskovo divadlo: OHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE LIDOVÉ TVOŘIVOSTI - dr Klementina Rektorisová • ZHODNOCENÍ XIX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Fr. Kubr

Pondělí 22. srpna 1949 • 15 hodin, škola na náměstí: Ukončení DIVADELNÍ VÝSTAVY

20 hodin, Jiráskovo divadlo: Představení NA ROZLOUČENOU S HRONOVEM

Po každém představení rozhovor s obecnstvem

Každý den ZÁJEZDY JIRÁSKOVÝM KRAJEM. V ranních hodinách vyjíždí autokar z náměstí: V pondělí a ve čtvrtek Policko, v úterý a v pátek Náchodsko, ve středu a v sobotu Hronovsko s oblastí českoskalickou, červeno-kosteckou a rtyňskou. • Změna programu vyhrazena.

DIVADELNÍ OCHOTNICKÁ JEDNOTA „TYL“ V RAKOVNÍKU
ČLEN KRUHU VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ÚMDOČ

V sobotu 6. srpna 1949 v 17 a 21 hodin

Dr. FELIX BĚLOHLÁVEK:

OHNIVEC

Dramatická báseň o 5 dějstvích na motivy Al. Jirásky z románu „Mezi proudy“.

Režie: kolektivní. - Scéna a kostymy: Ing. arch. Jiří Vopršal. - Scénickou hudbu napsal: Jaroslav Čermák. - Vlasy podle návrhu Ing. Vopršala zhotovil J. Matoušek. - Masky: vlastní. - Technická spolupráce na výpravě, stavba scény, inspicient, napověda: kolektiv. - Světla řídí: Sláva Volf.

Hajný Šíp-		III. stráž	Antonín Holeček
Ohnivec	Karel Lukeš	IV. stráž	Zdeněk Jakubský
Maří	Eva Hynková	I. žena	Vlasta Šmídová
Jeník	Boh. Kejla	II. žena	Zdenka Lukešová
Jan z Jenštejna	Sláva Cón	III. žena	Irma Hanzlíková
Lašek	Bohumil Marek	IV. žena	Marie Šváchová
Student Jan	Boh. Svoboda	V. žena	Jitka Krobová
Zpovědník Pavel	Jiří Vopršal	VI. žena	Jiřina Marková
Neznámý	František Cmíral	VII. žena	Zdena Cónová
Lašková	Libuše Černohorská	Mladík	Ladislav Dufek
Velitel stráže	Václav Suchan	I. muž	Jiří Schimmer
I. stráž	Břetislav Tuček	II. muž	Eduard Kalík
II. stráž	Václav Melč	III. muž	Fišer Josef

Přestávka po druhém dějství. — Po představení rozhovor s obecnstvem.

RAKOVNICKÝ TYL

Kulturní práce rakovnického Tylu vyrůstá z domácích podmínek, nechce však ustrnout v samoučelném regionalismu. Svůj repertoár, odpovídající uměleckému i kulturně politickému programu lidovýchovy, obohacují Rakovničtí i původní tvorbou domácích autorů s krajo-
vovou tematikou. V uplynulé sezóně provedli s mnoha reprisami hry ze světo-
vého repertoáru — Pogodinovy Aristokraty a Shakespearův Sen noci
svatojanské — a premiéru Mejsťřkovy Tvrdé cesty s dějem před první
světovou válkou ve vsi Senomaty na Rakovnicku. — K celostátní jirás-
kovské akci se připojili dramatisací Jiráskova románu Mezi proudy od
dr. Felixe Bělohlávky, nazvanou Ohnivec, s dějem z Křivoklátska
v době předhusitské. Látka je vzata především z I. dílu románu „Dvojí
dvůr“ a dialog je rytmisován v nerýmovaný verš. — Rakovničtí věno-
vali studiu hry velkou péči, obsadili ji svými nejlepšími herci a celý sou-
bor zaměstnali v davových scénách. S pomocí velkého kádru dobro-
volných pracovníků pořídili si vlastní výpravu i kostymy. Ohnivec
sehráli již v mnoha reprisách i mimo své působišť, na samém Křivo-
klátě a na divadelních festivalech v Chlumci a Bělohradě. — Píší o své
hře: „Ohnivec nechce být historickým dramatem v běžném slova
smyslu, nicméně chce zobrazit českého člověka z lidu s hlubokým citem
pro pravdu a spravedlnost, jenž zápasí o svobodu svědomí, které je mu
nejvyšším rozhodčím. Mravní přesvědčení takových jedinců z lidu bylo
zárodkem a podstatou velikých dějů husitských, jež následovaly v našich
dějinách po příběhu zpracovaném v dramatu Bělohlávkově.“

SOUBORY ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

Vznikly v celostátní Soutěži tvořivosti mládeže. Všechny jsou velmi
aktivní. A všechny zvítězily na vrcholném festivalu Soutěže tvořivosti
mládeže v Ostravě. Je těžké zvláště některé vyzdvihovat. Jejich práce je
to nejlepší, co v oboru kultury v ČSM vzniklo.

Tyto soubory nás budou reprezentovat v zahraničí. Budou obhajovat
mládežnickou kulturu Československa na Světovém festivalu mládeže
v Budapešti před delegáty pokrokové mládeže všech národů. Podle
jejich výkonu bude posuzován stav naší kultury. Budou to diplomati,
vyslání vstříc srdcím ostatní mírumilovné mládeže. Někteří z nich po-
jedou do spřáteleného lidově demokratického Bulharska.

Než není třeba psát chvalozpěvy. Jejich práce promluví sama. V di-
vadle předvedou jiný program než na mevrů.

SOUBORY ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

V neděli 7. srpna 1949 v 17 a 21 hod.

PÁSMO VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ZE SOUTĚŽE TVOŘIVOSTI MLÁDEŽE

Soubor slovanských tanců I. kraje Československého svazu mládeže • Pěvecký soubor I. kraje Československého svazu mládeže • DRDS — rozhlasový soubor mládeže • Taneční soubor z Košic • Vypálkův taneční soubor

Po představení rozhovor s obecnstvem.

SPOLEK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ LIDOVÉ DIVADLO
VE SVITAVÁCH - ČLEN KRUHU VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ÚMDOČ

V pondělí 8. srpna 1949 v 17 a 21 hodin

JOSEF KAJETÁN TYL:

KUTNOHORŠTÍ HAVÍŘI

Historická hra o 9 obrazech.

Pro scénu upravil: Karel Vinkler. - Režie: M. Votavová. - Vypravil: Fr. Černý podle návrhu Fr. Řeháčka. - Technicky na výpravě spolupracoval: Josef Pernica. - Scénickou hudbu upravil a diriguje: prof. Jan Cebák. - Masky: Václav Hlaváček a ostatní členové Lidového divadla. - Inspicent: Božena Hromadová. - Světla řídí: Fr. Černý a B. Vojta. - Scénu staví: Josef Pernica.

Beneš z Vaitmile, zvaný Vaitminar, nejvyšší mincmistr král. čes. sezením na horách Kutných	Boh. Votava
Hynek, jeho syn	Bohumil Čížek
Oněk Kamenický z Topic, královský hejtman na Poděbradech	Antonín Vévoda
Jaroš z Poděhus, královský hejtman Pražský	František Navrátil
Rekordát, urburní písař na horách	Jiří Kareš
Prokop Kroupa, obecní starší	Frant. Černý
Opat, hutman a starší havířů	Josef Balcar
Anežka, jeho dcera	Anička Karešová
Vít	Jan Dušek
Šimon	Tomáš Beneš
Holý	Josef Mikulecký
Průša	Karel Froněk
Lana	Bedřich Zabil
Dorota, stará havířka	Marie Dědičová
Božena, žena hutníková	Emilie Zelená

Děje se v Kutné hoře v roce 1496. Přestávka po 5. obraze.

Po představení rozhovor s obecnstvem.

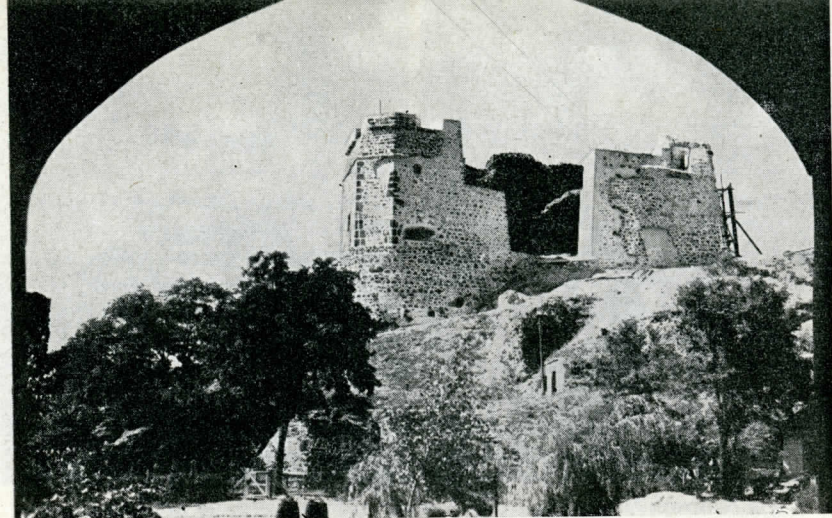
LIDOVÉ DIVADLO VE SVITAVÁCH

V létě 1945 se vzkřísil v českých Svitavách kulturní život. Po počáteční roztržtosti mezi ochotníky sloučily se všechny soubory v jediný spolek SDO Lidové divadlo. Členové jsou ponejvíce zaměstnanci místních továren, ČSD, učitelé, úředníci i živnostníci. Spolek neměl zprvu ani své jeviště, ani místnost pro zkoušky. Teprve v červenci 1947 pronajal mu MNV divadelní budovu Stalingrad, kde je sál pro 600 lidí. Jevišťe bylo ve velmi špatném stavu. Sběrnou akcí byl získán finanční základ a také dva horizonty, černý a modrý, dar svitavských textilních továren. Postupně si členové pořídili nové dekorace, rozšířili jeviště, předělali konstrukci a budují nový světelný park. Do dnešního dne sehráli 22 představení se 40 reprisami. Kromě lehčích her cizích sehráli m. j. bratří Turových-Šejnina „Konfrontaci“, Ivanovova „Strýčka Kostu“, Millerovu hru „Všichni moji synové“, z českých Drdovy „Hrátky s čertem“ a ze starších Stroupežnického „Naše furianty“, Jiráskovu „Lucernu“, Tylovy „Kutnohorské havíře“. V r. 1947 zvítězil soubor v okrskové soutěži a v r. 1948 se probojoval až do Kruhu vítězných souborů ÚMDOČ. Lidové divadlo ve Svitavách soustředilo všechny ochotnické scény okresu ve vlastním divadelním okrsku.

MESTSKÉ DIVADELNIE SDRUŽENIE V LEVICIÁCH MATICE SLOVENSKÁ

Tak ako aj minulé roky, stretli sa i toho roku najsvedomitejší a najlepší ochotníci zo všetkých kútov Slovenska v Turčianskom Svätom Martine, aby predviedli výsledky svojej práce a zmerali si sily na javiskových doskách. Už 24. razy bol Martin svedkom prehliadky nášho ľudového divadelníctva, ktoré svojou výchovnou a nezištnou prácou na poli slovenskej kultúry zapája sa vždy účinnejšie do tvorenia hlbokých duchovných hodnôt najširších vrstiev nášho ľudu.

Za najlepšie tohoročné súbory určila porota Mestské divadelné sdruženie MOMS z Levíc, Divadelný krúžok ZK-ROH Cukrovar z Trebišova a Ochotnícky krúžok Kližan z Klíž-Hradišťa. Vystúpia pohostinsky na scéne Národného divadla v Bratislave. Levice a Trebišov budú reprezentovať slovenských ochotníkov na celoštátnej súťaži v *Jiráskovom Hronove*. Levičania podali naozaj pozoruhodný výkon a zaslúžili si za svoju prácu titul absolútneho víťaze celoslovenských divadelných závodov roku 1949. Získali takto aj putovný pohár Poverenictva informácií a osvety, ktorého držiteľom bol minulého roku Štefánikov dramatický krúžok MOMS z Bratislavy.

MESTSKÉ DIVADELNÉ SDRUŽENIE MOMS, LEVICE MIESTNY ODBOR MATICE SLOVENSKEJ

V utorok 9. augusta 1949 v 17 a 21 hod.

K. ISAJEV - A. GALIČ:

VOLÁ VÁS TAJMYR

Veselohra v troch dejstvách.

Preložili: Marta a Oto Haas, poslovenčil Martin Bača. - Režia: Oto Neumeister. - Scéna: H. Šaling. - Technicky na výprave spolupracoval: V. Datko. - Technické vedenie: I. Vanger. - Scénickú hudbu napísal: Tibor Frešo. - Jazykový poradca: E. Sumarová. - Masky: V. Štukovský. - Inšpicient: V. Datko. - Svetlá: J. Vanger. - Šepkárka: T. Abrahamová. - Ďalší spolupracovníci: O. Košut a J. Majer.

Džužikov, zást. hosp. vedúceho na ďalekom severe, došiel z Tajmyru	O. Košut	Klavírista	* * *
Dedko Baburin	H. Šaling	Chyzná na 13 poschodí hotelu Moskva	A. Majerová
Andrej Nikolajevič Griško, geolog	P. Bohuš	Matka Luby Popovej	M. Bajanová
Duňa Baburinová	V. Batelová	Človek v kockovanom kabáte	J. Ševčík
Luba Popová	E. Kostyrková	Chlapec	Š. Antalík
Ivan Ivanovič Kirpinikov, riaditeľ Starokrymskej filharmónie	O. Neumeister	Muž svojej ženy	I. Batel
Jelizavetta Michajlovna Kirpiniková	E. Sumarová	Človek s briadkou	J. Jurček
Speváčka	M. Lörincová	Uzbek	D. Točka
		Námorník	M. Cvičela
		Milicionár	J. Majer
		Um. skupina	Š. Antalík
			D. Antalík
			M. Lörincová

Súčasná doba v Moskve. - Prestávka po každom dejstve.
Po predstavení rozhovor s obecnstvom.

DRAMATICKÝ ODBOR PRAŽSKÉ BESEDY, PRAHA II ČLEN KRUHU VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ÚMDOČ

Ve středu 10. srpna 1949 v 17 a 21 hodin

BRATRŘI TUROVÉ A L. ŠEJNIN:

KONFRONTACE

Špionážní hra o osmi obrazech.

Režie: Karel Freytag. - Vypravil: Jaroslav Pleva. - Technicky na výpravě spolupracoval: Josef Niš. - Masky: vlastní. - Inspicient: Karel Freytag. - Světla řídí, scénu staví: Josef Niš. - Napovídá: Anna Turečková.

Larcev, vyš. soudce	Jaroslav Kotrba	Věra, dcera	
Lavrenko, jeho spolupracovník	Karel Veselý	Ručjevova	Anna Havlíčková
Tolstých, kolchozník	Karel Broukal	Dozorce	František Semík
Stařík	Otto Hink	Xeňa Pšenicinová	Zorka Musilová
Mladík	Vladimír Zuna	Charitonov,	
	Ferdinand Krůta	krejčí	Jaroslav Pleva
Kočin, konstruktér	Oldřich Rohlík	Galja Parfenová	Věra Plevová
Kaširin, brigádýr	Adolf Vališ	Prichodko,	
Ivan Ivanovič,		hraničář	Jiří Vedral
vrchní inženýr	Alois Karger	Velitel školy něm.	
Jegorovna, ved. odd.		výzvěd. ústavu	Miroslav Mokošín
leteckých závodů	Maruš Salusová	Kreuzer	Bohuslav Regal
Gurčevič, krejčí	Karel Riegel	Koch	Jan Bednář
Ida, jeho žena	M. Lechnerová	Krause	Vladimír Zuna
Ručjev, lékař	Jaroslav Kutta		Ferdinand Krůta
Zinaida Pavlovna,		Renata	Jiřina Součková
jeho sestra	Gabr. Hojdarová	Sluha v něm.	
		ústavu	Adolf Vališ

Přestávka po 2. a 5. obraze. — Po představení rozhovor s obecnemstvem.

PRAŽSKÁ BESEDA

Soubor velké tradice. V členském seznamu čteme i jméno Josefa Kajetána Tyla. Shledáváme se tu s Budilem, Janem Vávrou, Želenským, Kvapilem, Karenem, Steimarem a j. Režiser Nár. divadla Salzer vedl soubor šest let a jeho práce zanechala v souboru trvalé hodnoty.

Repertoire sestával v poslední době většinou z her českých a slovanských autorů. Tak jsou to Stroupežnický, Vrchlický, Dyk, Šrámek, Rutte, Jiří Verner, Pávková, Paleček-Kamberský, Verten. Z cizích Molière, Ibsen, Molnár, Maugham a j. Soutěže osvětových rad v Praze se odbor účastnil hrou Ostrovského „I chytrák se spálí“. Za součinnosti ORO sestaven byl repertoire na sezónu 1949—50 a to: Tyl: Pražský flamendr, Bankrotář, Arbuzov: Šest zamilovaných, Krylov: Chytrák nad chytráky, Leonov: Vpád, Obyčejný člověk, Rolland: Hra o lásce a smrti, Shakespeare: Mnoho povyku pro nic, Shaw: Živnost paní Warenové a j.

Za vedení rež. Jaroslava Plevy se soubor od r. 1946 probíjaval okrskovou soutěží do soutěže krajské a zemskou soutěží 1948 se stal členem KVS ÚMDOČ. Na letošním XIX. Jiráskově Hronovu bude reprezentovat pražské ochotnictvo hrou bratrů Turových-Šejnina: „Konfrontace“ Někteří členové jsou výpomocnými hosty v Žižkovském divadle a v Oblastním divadle v Kolíně, pět členů souboru vykonalo právě s úspěchem kvalifikační zkoušky herecké a odchází k profesionálním divadlům.

DRAMATICKÝ ODBOR T. J. SOKOL V ŽIŽKOVĚ

Žižkovská sokolovna leží uprostřed pražské dělnické čtvrti. A přece si k svému vystoupení vybrala Jiráskovu hru z vesnického života, jako by chtěla naznačit vnitřní spojitost mezi prací dělnickou a rolnickou. Tento soubor po prvé vystoupil 4. listopadu 1939. Celou dobu okupace hrál hodnotné české autory. Když byl Sokol rozpuštěn, vystupoval jako ozdravovna Radost při ÚMDOČ na jiném jevišti, neboť Němci sokolovnu zabrali. Po květnu 1945 musili nově vybudovat Němci zničená a rozkradená divadelní zařízení. Tehdy hráli každou hru jenom jednou, nyní mají průměrně za sezónu 7—8 premiér a při čtyřech reprisách hrají aspoň pětatřicetkrát. Nyní je v jejich dramaturgickém plánu Hadrian z Římsu, Jan Roháč, Ženitba, Naši furianti, Výstřel v Dlouhé ulici, Most na hranicích atd. Drdovy „Hrátky s čertem“ hráli na př. jedenáctkrát. V minulé sezóně, kdy v šluknovském výběžku nebylo ještě oblastní divadlo, vyjeli si i tam. Reportáž o tomto zájezdu byla několikrát vysílána rozhlasem. Členové souboru pracují i v pásmech (na př. Hvězdoslav — Sv. Čech — Vrchlický). Také Leninův večer byl svěřen jejich péči. V listopadu 1948 k oslavě narozenin presidenta Kl. Gottwalda se hráli pro místní radu osvětovou „Maryšu“. Jejich představení navštěvují většinou dělníci.

DIVADELNÍ ODBOR T. J. SOKOL PRAHA-ŽIŽKOV - ČOS

Ve čtvrtek 11. srpna 1949 v 17 a 21 hodin

ALOIS JIRÁSEK

LUCERNA

Hra o 4 dějstvích a 6 obrazech.

Režie: Otakar Procházka. - Vypravil: Frant. Kožíšek, Jar. Vágner a Josef Petřík. - Scénickou hudbu napsal: K. Kovařovic. - Kostymy a vlásenky: Čs. státní film. - Masky: vlastní. - Inspicent: Antonín Vávra. - Světla řídí: Václav Houra. - Napovídá: Olina Šimandlová. - Scénu staví: Josef Petřík.

Mladá kněžna	Růžena Fischerová	Klásek, šumař	Vilém Čěspiva
Dvořan	Jaroslav Kubále	Klásková	Drahoslava Kuřilová
Vrchní	Otakar Procházka	Michal, vodník	Vladimír Coufal
Mlynář	František Kožíšek	Ivan, vodník	Jaromír Plaček
Jeho bába	Helena Vořechová	Pan Franc	Stanislav Tesař
Hanička	Růžena Svobodová	Mušketýr	Jaroslav Barták
Zajíček, učitel-	Jaroslav Vágner	Žan, služebník	Miroslav Tauchman
ský mládenec	Karel Hanyš	Komorná	Dagmar Marková
Braha, sekerník	Jan Ledvína	Kroužilka, rychtář	Karel Bílý
Zima, šumař	Jaromír Jelínek	Votruba, rychtář	Antonín Vávra
Sejtka, šumař			

Zámeční úředníci, farář, rychtáři, družičky, Hejkal.

Děj za onoho času ve mlýně, v zámku, v lese a v lesním zámečku.

Přestávka po 2. a 4. obraze. — Po představení rozhovor s obecnstvem.

SOUBORY ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU MLÁDEŽE

V pátek 12. srpna 1949 v 17 a 21 hodin.

ROK NA VSI

Papíráčci — divadelní soubor maňásků

Ruzyňská čtyřka — pěvecký soubor

Taneční soubor z Hradce Králové

Perun — pěvecký soubor

DRDS - rozhlasový soubor mládeže

Po představení rozhovor s obecnstvem

DIVADELNÍ KROUŽEK VOJENSKÉHO ÚTVARU 8927 BEROUN
ČS. ARMÁDA

V sobotu 13. srpna 1949 v 17 a 21 hodin

ARNAUD D'USSEAU-JAMES GOW:

HLUBOKÉ KOŘENY

Hra o 3 dějstvích.

Upravil: des. asp. Rudolf Vacek. - Režie: rotný asp. M. Hýbl - des. asp. Rudolf Vacek. - Výprava: des. asp. Z. Malach. - Inspicient: des. asp. Křovina. - Napovídá: des. asp. Bendásek. - Scénu staví: des. asp. Z. Malach.

Bella	Růžena Eckhardtová
Alice	Květa Chourová
Honey	Marie Trnková
Ellen	Dolores Benešová
Langdon	rotný asp. Miloš Hýbl
Brett	des. asp. Karel Vacek
Howard	des. asp. Rudolf Vacek
Maxwel Roy	svob. asp. Mir. Žitka
Serkin	svob. asp. Evžen Orlich

Dále hrají: des. asp. Miloš Pejša - svob. asp. Jiří Pánek - svob. asp. Korbel. Pokud bylo dramaturgicky zasahováno do původního textu, byly tyto úpravy provedeny, aby hra časově odpovídala poměrům v Americe.

Po představení rozhovor s obecnstvem.

ARMÁDA NA XIX. JIRÁSKOVĚ HRONOVU

Letos po prvé je na tradičním Jiráskově Hronovu zastoupena také naše lidově demokratická armáda. Již to samo o sobě je známkou změny poměrů u nás. Usilujeme o nejhlubší a všestrannou vyspělost našich vojáků, o plné rozvíjení poznání dějinných skutečností, protože uvědomění vede k dobrovolné kázni a vysoké vojenské morálce. Jednou ze složek, která nám pomáhá prohlubovat národní a politické uvědomění vojáků, je právě divadlo. Můžeme říci, že až do února 1948 nám tuto úlohu plnilo v armádě divadlo profesionální, na jehož hodnotná představení se organisovaly hromadné návštěvy vojenských osob. Tato spolupráce profesionálního divadla s osvětovou činností v armádě trvá i dále — a kromě toho zde vystoupil činitel jiný, nad jiné potěšitelný — vlastní tvůrčí činnost vojáků v masovém měřítku. První kladné výsledky se dostavily v armádní soutěži divadelních, recitačních, pěveckých a hudebních kroužků a pak v závěrečném kole STM v Ostravě, kde některé vojenské soubory dosáhly velmi pěkných výsledků. Vítěz celoarmádní divadelní soutěže — divadelní kroužek vojenského útvaru 8927 z Berouna — bude reprezentovat armádu v Hronově.

Drama amerických autorů „Hluboké kořeny“ bylo upraveno tak, aby hra časově odpovídala poměrům v Americe. Dramaturg vyzvedl myšlenku, že „hlubokými kořeny“ v životě Jižanů v USA není jen otázka rasová, nýbrž především otázka třídního boje.

SYMPOSION V TŘEBECHOVICÍCH

Symposion vznikl sloučením všech ochotnických složek v Třebelchovicích pod Orebem a hrál po prvé až po osvobození v r. 1945. Zahájil svou divadelní činnost Jiráskovou hrou „Géro“. Dnes má Symposion přes 100 členů z řad dělnictva místních továren, zaměstnanců jiných podniků, živnostníků i úředníků. Soubor nemá vlastní jeviště ani spolkové místnosti; zkouší v soukromých bytech a na nedostatečně vybavené jeviště v sokolovně dostane se jen při generální zkoušce před představením. Výsledky jsou však úměrné vynaložené námaze a poctivým snahám všech členů souboru. Symposion uvádí jen hry hodnotné (Sofokles: Elektra, Vojnovič: Smrt matky Jugovičů, Čechov: Tři sestry, Simonov: Ruští lidé, F. A. Šubert: Jan Výrava, A. Suchovo-Kobylin: Svatba Krečinského, Gorkij: Matka a j.).

Již od svého vzniku podniká Symposion zájezdy do okolí i do vzdálených míst v pohraničí na Broumovsku. Jako vítěz okrskové soutěže probíhoval se v r. 1948 krajskou a zemskou soutěží do Kruhu vítězných souborů ÚMDOČ a ve čtvrtém roce svého trvání na XIX. Jiráskově Hronovu s Gorkého Matkou. V r. 1949 zřídil si přírodní scénu, kde na zahájení sehrál Mahenova Jánošíka na paměť 10. výročí úmrtí autora.

SPOLEK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ SYMPOSION
V TŘEBECHOVICÍCH POD OREBEM
ČLEN KRUHU VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ÚMDOČ

V neděli 14. srpna 1949 v 17 a 21 hod.

MAXIM GORKIJ:

MATKA

Drama o 5 dějstvích. - Podle románu volně zpracoval B. Kubala.

Režie: kolektivní. - Scéna: ak. malíř Václav Šafář. - Technická spolupráce na výpravě, stavba scény: kolektiv. - Masky: vlastní. - Světla řídí: Václav Štrégl. - Napovídá: Vlasta Müllerová.

Matka, Pelageja	Nikolaj Vasiljevič	Jaroslav Souček
Nilovna Vlasovová	Věsovčikov	Josef Macek
Helena Beránková	Sizov	Emil Metzl
Pavel Michajlovič	Gusev	Frant. Brandejský
Vlasov, její syn	Ředitel továrny	Stanislav Simon
Andrej Onisimovič	Okresní správce	Václav Beránek
Nachodka	Setník	Václav Štrégl
Nataša Vasiljevna	Fedjakin, strážník	Anna Simonová
Gribojedová	Marja Korsumová	

Vojáci — dělníci — ženy.

Odehrává se v malém městečku v Rusku v prvních letech tohoto století.

Přestávka po 1., 2. a 4. dějství.

Po představení rozhovor s obecnstvem.

LOUTKÁŘSKÉ SOUSTŘEDĚNÍ

V pondělí 15. srpna 1949 v 17 a 21 hod.

LOUTKOVÉ DIVADLO KAŠPÁRKOVA ŘÍŠE, OLOMOUC-HEJČÍN

VOJTĚCH CINYBULK:

OSTROV SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ

Hra o 3 dějstvích a mezihře.

Režie: František Štěrba. - Vypravil (loutky - dekorace): Vojtěch Cinybulek. - Technicky na výpravě spolupracovali: Jan Spáčil a Antonín Malenda. - Loutky provedl: František Štěrba. - Scénickou hudbu napsal: Ing. Josef Machoň. - Hraje (klavír): Sv. Ščudlík. - Kostymy podle návrhů V. Cinybulka: šicí kroužek souboru. - Inspicent: Marie Spáčilová. - Světla řídí: Vilém Brožek. - Scénu staví: Jenda Spáčil.

Čarodějka	Marta Hauserová	Kormidelník	Alois Hejtmán
Kapitán pirátů	Antonín Vidlař	Mrtvý lodník	Jaroslav Dřímál
Kašpárek	Věra Lónová	Duch modré perly	František Cikryt
Rybář	Karel Lón	Vyprávěčka	Marie Spáčilová

Technická spolupráce: Jan Spáčil, Ing. Čech. - Vodiči loutek: Drah. Brožková, A. Chromcová, A. Macháčová, B. Prstková, Jar. Vidlař - Zpěv: N. Muroň, Svat. Prstek, Ing. Fr. Čech, K. Lón, J. Dřímál

MAŇÁSKOVÝ SOUBOR DIVADLA UMĚLECKÉ VÝCHOVY,
PRAHA XII.

Nová, výtečná a tuze veselá

FRAŠKA O KÁDI

Francouzská fraška z 15. stol. - Použito překladu Oty Dubského. - Režie: Erik Kolár. - Navrh výpravy a loutek: Šárka Kolárová. - Výpravu a loutky provedli: J. Eichelmannová, J. Jindrová, V. Sova, J. Tittelbach. Světlo: L. Jindra.

Osoby:	Hrají:	Mluví:
Kuba	Lea Šustová	Erik Kolár
Anka, jeho žena	Jiří Tittelbach	Libuše Tittelbachová
Háta, jeho tchyně	J. Eichelmann	Emilie Skálová

G. GRADOV: SMĚŠNÁ PRÁCE

Z ruštiny přeložil Ant. Kurš. - Režie: Libuše Tittelbachová. - Návrh výpravy a loutek: Vlast. Leština. - Výpravu a loutky provedli: J. Eichelmannová, J. Lédr, Z. Pop, J. Tittelbach. - Světlo: L. Jindra.

Osoby:	Hrají:	Mluví:
Vasilij Krjažin	Kuzmič, kolchozník	J. Tittelbach
Tatjana Krjažina	Petrovna, jeho žena	J. Vraná
Agrafena Krjažina	Semanová, Vasilova matka	R. Kučera
tele		J. Eichelmannová
dítě		L. Tittelbachová
		V. Leština
		J. Vraná

Po představení rozhovor s obecnstvem.

KAŠPÁRKOVA ŘÍŠE A UMĚLECKÁ VÝCHOVA

Za 29 let trvání uspořádala „Kašpárkova říše“ (Olomouc-Hejčín) 626 představení. Od srpna 1944 vydává časopis „Hejčinský Kašpárek“, který má už 66 čísel velmi pěkné úrovně. Repertoir „Kašpárkovy říše“ byl vydáván tiskem ve sbírce „Naše hry“ a měl vliv na repertoir loutkových divadel v celé republice. O vysoké umělecké úrovni divadla svědčí četné návštěvy nejen z republiky, nýbrž i ze zahraničí (S. V. Obrazcov a j.).

Loutkové divadlo Umělecké výchovy v Praze XII bylo založeno r. 1913. Byl to průbojný počín skupiny výtvarných umělců, literátů a pokrokového učitelstva a program vychovávatí mládež uměním byl prakticky celá léta prováděn. Charakteristickým znakem loutkového divadla U. V. je složka hudební.

ZÁVODNÍ KLUBY ROH

První představení odborářů na Jiráskově Hronovu je věnováno dvěma aktovým hrám. Hra z XV. století a hra ze Sovětského svazu. Drama a dramatický žert — zdánlivě vzdálené věci. A přece je tu úzké spojení. Obě hry ukazují, kolik lži je v povídání o starých zlatých časech. Hra vychovatele československých dělnických divadelníků a hra sovětského autora. Hra o středověkém cechu, která ukazuje, že v době, kdy se pokuty platily pivem, páni mistři a jejich ctihodné ženy dovedli umlčet a vyloučit z lidské společnosti člověka, jehož největší radost byla tvůrčí práce, a optimistická veselohra, která nám ukazuje, že představy o vznešenosti orientálních zvyků nám byly jen sentimentální lži. Prorocství Martina a vítězství sovětských turistů — to patří k sobě. A právě tak je to s kádry, které tento večer hrají.

Tovaryše Martina hrají pracovníci, kteří letos pomáhali budovat první oblastní klub ROH — pracovníci z různých závodů, kteří se zasloužili plnou měrou o zdárný počátek Klubu ROH v Praze v Radiopaláci. Většinou jsou to divadelníci, kteří dávno před okupací ve svazu DDOČ bojovali o nové dělnické divadlo, někteří z nich spoluúčastníci starých 53 představení Měšťáků od Gorkého v době, kdy se platilo za výrok „Ať žije Sovětský svaz“ vězením nebo ranami obušků. A sovětskou hru o vítězství mladých sovětských lidí hraje věkem i tradicemi mladý slovenský soubor ze závodního klubu Odeva — Púchov, který se umístil jako druhý v slovenských pretekách závodních klubů v Košicích a který strhl k nadšení české dělníky na festivalu „Ať žije Jiráskův Hronov“ v červnu 1949.

Slováci a Češi na témže večeru. Boj o jednotu nebyl v dělnické třídě nikdy pouhou frází. I tento večer složením souborů i zaměřením má být bojovým výrazem tohoto úsilí.

ZÁVODNÍ KLUBY ROH • V úterý 16. srpna 1949 v 17 a 21 hodin.

SOUBOR PRAŽSKÝCH KLUBŮ ROH

FRANTIŠEK SPITZER: TOVARYŠ MARTIN

Hra o 9 obrazech.

Pro scénu upravil: Fr. Kubr. - Režie: Jan Martinec. - Vypravil: Karel Štunc. - Technicky na výpravě spolupracoval: J. Kopecký. - Scénickou hudbu napsal a hraje: J. Hepnar. - Hrají členové závodních klubů: Obus, Hostivař, Safina n. p., družstvo Soluna, Středočeské elektrárny, Dopravní podniky hl. m. Prahy, Požární bezpečnost, justiční zaměstnanci, Bratrství, Čs. pojišťovny n. p. a ÚRO.

Starší kožešnického cechu	K. Černý	Šenkář cechu	L. Bodlák
Václav, starší tovaryšů	J. Lín	Martin Vokurka, tovaryš	Z. Dohnal
Jakub Papoušek, mistr kožešnický	K. Štunc	Anna, jeho žena	V. Svobodová
Veronika, jeho žena	L. Štuncová	Evička, jejich dcera	M. Gutová
Paní Voršila, vdova po mistru kožešnickém	M. Jimmelová	Kněžna	E. Pachmanová
		Pocestný	L. Nejedlý
		František, synek hostinského	M. Dubská
		Císařský rychtář	M. Hybš

Dále hrají Jimmel, Jakubec, Soukup, Kolenský, Gut a j.

Mistři, mistrové, tovaryši. — Kouřím kolem roku 1600.

ZÁVODNÍ KLUB ROH MAKYTA (ODEVA), PÚCHOV VALENTÍN KATAJEV: ZÁZRAK V PUSTATINE

Veselohra v jednom dějstve.

Preložil: Stan. Minařík. - Režie a úprava: L. Molitor. - Masky: vlastní. - Inspicent: Jozef Racko. - Svetlá: Jozef Racko. - Šepkárka: Anna Ondrušová.

Šura Igolkin	Alexander Čibenka	Chudadat	Jozef Tonhauser
Valja Zotov	Ján Uher	Nasredi Mulla	Viliam Hodoň
Mešedi Husein	Vladimír Wirgha	Abal Kasym	Štefan Mako
Džamile	Helena Baronová	Medžid Chan	Štefan Škripec

Odhraňuje sa v mohamedánskej dedine. Po predstavení rozhovor s obecnstvom.

DIVADELNÍ ODBOR HASIČSKÉHO SBORU
V CHRASTI U CHRUDIMĚ - SVAZ ČS. HASIČSTVA

Ve středu 17. srpna v 17 a 21 hod.

E. F. BURIAN:

KRČMA NA BŘEHU

Hra o 6 obrazech.

Režie: V. Vrba. - Vypravil: arch. Jan Karpaš. - Kostymy: vlastní. -
Inspicient: Říha, Vrbová. - Světla řídí Jožák. - Napovídá Jožáková. -
Scénu staví: Mihulka.

Anda, hostinská	V. Svobodová	Šerif	L. Suchý
Tonka, majitelka hospody	V. Felklová	Habán	S. Hrnčál
Stará Pecháčková	R. Jirková	Kuchyňka	A. Mihulka
Jan	J. Kodeš	Joséfek	O. Vávra
František, student	Z. Chour	Hajný	A. Svoboda
		Karel	V. Kužel

Děje se v jihozápadním pohraničí v těchto dnech.

Přestávka po 3. obrazu.

Po představení rozhovor s obecnstvem.

HASIČSKÝ SBOR V CHRASTI

Hasičské ochotnické divadlo je tak staré, jak staré je hasičstvo vůbec. Jestliže první český dobrovolný hasičský sbor byl založen roku 1864, můžeme klásti vznik divadelních hasičských odborů také do této doby. Má tedy již svou krásnou tradici a jeho osvětová a lidovévychovná hodnota je nesporná. Jestliže zdůrazníme, že hasičtí ochotníci pracují především v malých a nejmenších obcích, pak ještě lépe vynikne důležitost této osvětové práce.

Dnes pracuje v Čechách, na Moravě a ve Slezsku na 2000 divadelních odborů hasičských. Pracují za nejhorších podmínek zejména tam, kde se jiné složky veřejného života nepokusily divadelně ochotnický zapůsobit na širší veřejnost. Ministerstvo školství, věd a umění uznalo práci divadelních odborů hasičských a jmenovalo Svaz československého hasičstva (divadelní ústředí hasičského ochotnictva) jednou z hlavních složek ochotnické divadelní činnosti.

Do Hronova jede divadelní odbor hasičského sboru v Chrašti u Chrudimě. Proč právě ten? Hraje v poměrně malé obci již několik let. Nemá ani vlastního jeviště a přece hraje dobré hry a hraje je dobře.

ZK ROH CUKROVAR TREBIŠOV

Kružok bol založený 20. januára 1949. Hned prvým vystúpením krúžku divadelnou hrou „Najduch“ od Záborského ukázali herci mimo-
riadne veľké herecké výkony.

Dalším medzníkom divadelného krúžku bolo vystúpenie na celo-
slovenských pretekoch ZK ROH v Košiciach divadelnou hrou „BAŠTA“
I. dejstvo od Karvaša. Výsledok — čestné umiestnenie medzi dvanástimi
vypelými krúžkami.

Na oblastných pretekoch v Michalovciach divadelnou hrou „BAŠTA“
I. dejstvo získal prvú cenu. Týmto víťazstvom divadelný krúžok kvalifiko-
val sa na celoslovenské divadelné preteky Matice Slovenskej v Turč. Sv.
Martine. Získali druhú cenu v skup. B — krúžky vypelé, prvú cenu za
najlepšiu inscenáciu pokrokovej hry, prvú cenu za individuálny herecký
výkon (s. Gábor) a boli určené reprezentovať ochotnické divadelné
krúžky Matice Slovenskej na celoštátnych pretekoch v Jiráskovom
Hronove. O tieto krásne úspechy divadelného ochotnického krúžku sa
pričinilo predovšetkým vedenie podniku a podniková organizácia ROH,
ktoré skutočne v každých prípadoch vyšlo našim ochotníkom v ústrety.

Záverom chcem ešte pripomenúť, že divadelní pracovníci svoju prácu
neprevádzajú len na javisku, ale sú aj iniciatormi všetkých kultúrnych a
slávnostných aktov. Okrem toho usporiadajú do závodného krúžku
poučné a vzdelávacie prednášky, ako aj zriadili v podniku závodné kino,
v ktorom premietajú zamestnancům poučné a výchovné filmy.

ZÁVODNÝ KLUB ROH,
CUKROVAR TREBIŠOV - MATICA SLOVENSKÁ

Vo štvrtok 18. augusta v 17 a 21 hod.

PETER KARVAŠ:

BAŠTA

Hra v troch dejstvách

Režia: Kavečanský—Gábor. - Vypravil: Imrich Farský. - Technicky na výprave spolupracoval: Míchál Síkora. - Masky a vlásenky vlastné. - Inšpicient: Ščerbík. - Šepkár: Jozef Ferčák. - Scénu stavia: Imrich Farský. - Další spolupracovníci: Baršovský, Jamborová.

Osoby pre prvé dejstvo.

Andreas, pisár na banskom úrade	Dominik Gábor
Tobiáš, banský majster na jame Havranej	Jozef Mihalko
Nikolaj, mladý baník, od hlavy po päty vzbúrenec	Michal Gavaľa
Verona, Tobiášova dcéra	Alžbeta Nyulassyová
Pavol, baník, útočí najčastejšie zo strachu	Peter Kavečanský
Neznámy baník, v texte Jakub Grešo	Ján Horný

Ďalší baníci: Imrich Farský, Rudolf Marec, Miroslav Krutý, Michal Sokol, Pavol Zbojovský, Ludovít Račkovský a Štefan Jakab.

Odohráva sa r. 1526.

Osoby pre druhé dejstvo.

Andrej Sutoris, mladý štúrovský literát	Dominik Gábor
Barabaš T. Lehotský, veliteľ stotiny dobrovoľníkov	Jozef Mihalko
Mikuláš Kmeť, kapitán, pobočník Lehotského	Michal Gavaľa
Veronika, dcéra Lehotského	Alžbeta Nyulassyová
Pálffy-Petho Karoly, dôstojník honvédov	Peter Kavečanský
Neznámy dobrovoľník, v texte Jozef Grešo	Ján Horný

Ďalší dobrovoľníci ako v prvom dejstve,
Odohráva sa v roku 1849.

Osoby pre tretie dejstvo.

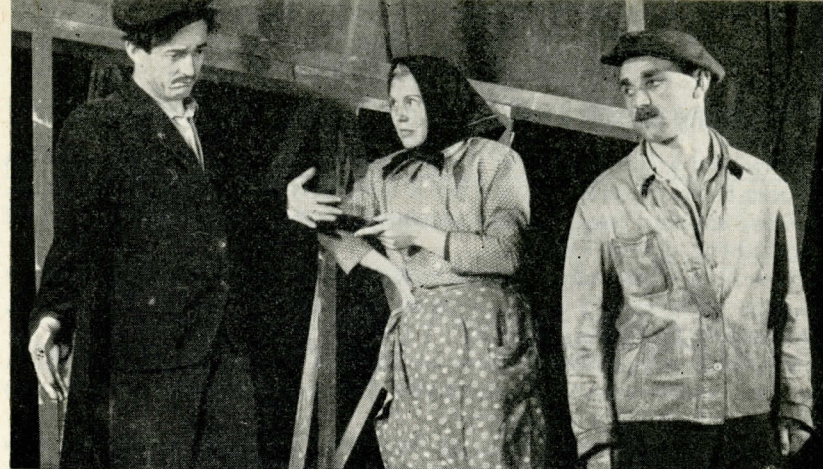
JUC. Ondrej Švec, redaktor povstaleckého denníka v Banskej Bystrici	Dominik Gábor
František Tobiáš, predseda revolučného Národného výboru	Jozef Mihalko
Kapitán Mikuláš, veliteľ malej partizánskej skupiny	Michal Gavaľa
Viera, Tobiášova dcéra	Alžbeta Nyulassyová
Dr. Pavol Petráš, bývalý tajomník Národného výboru	Peter Kavečanský
Neznámy partizán, v texte Ján Grešo	Ján Horný

Ďalší partizáni, ako v predošlých dejstvách.

Odohráva sa r. 1944.

Prestávka po I. a II. dejstve.

Po predstavení rozhovor s obecnstvom.

DIVADELNÍ SCÉNA SEVEROTUK V ÚSTÍ NAD LABEM - ZÁVODNÍ
KLUB ROH - ČLEN KRUHU VÍTĚZNÝCH SOUBORŮ ÚMDOČ

V pátek dne 19. srpna 1949 v 17 a 21 hod.

VOJTĚCH CACH:

DS 70 NEVYJÍŽDÍ

Reportážní hra o lidech a strojích v severočeském hnědouhelném revíru.
Nastudoval Václav Zeman. - Vypravili: J. Králík - J. Louda. - Inšpicient:
J. Černý. - Světla řídí: J. Diviš. - Napovídá: J. Nováková.

Ing. Marek, šéfkonstruktér	Jaroslav Kubišta
Olga, jeho žena	Marie Černá
Vacek, šéfmechanik	Ant. Kříženecký
Gabriel, mechanik	Jiří Zděnek
Kaftan, brigádník	Jan Horák
Zdena Kristýnová, brigádnice	Dana Šimková
Holub, konstruktér	Antonín Neumann
Braun, sondér	Jaroslav Smutný
Baltýnek, horník	Jaroslav Jirotko
Baltýnková, jeho žena	Milosl. Trublová
Vohryzek, horník	Vojtěch Trubl
Členové komise	členové DSS

Po představení rozhovor s obecnstvem.

SEVEROTUK, ÚSTÍ NAD LABEM

Divadelní scéna Severotuk v Ústí nad Labem je současně závodním klubem ROH a vznikla v roce 1946 z tehdejší Svobodné divadelní scény. Členové souboru jsou většinou zaměstnanci chemických továren v Ústí nad Labem, dělníci i úředníci.

Svou činnost jako závodní klub zahájil Severotuk divadelní hrou Petra Karvaše „Meteor“, s kterou zajížděl na kulturní brigády do Trmice, Chabařovic, Sedlice a Petrovic.

Severotuk organizuje návštěvy na všechna představení divadla E. F. Buriana, které pravidelně zajíždí do Ústí a odebírá na všechna tato představení stálý počet vstupenek.

Z minulého repertoáru uvádíme ještě J. Kopty: „Hodiny a sen“. Do Hronova se probojoval Severotuk v soutěži Kruhu vítězných souborů Cachovou hrou „DS-70 nevyjíždí“, kterou inscenoval za přímé účasti autora, a účastnil se s ní také soutěže závodních klubů v Praze.

Spolupracuje se státní osvětovou péčí při všech oslavách, státních svátcích i významných dnech. Pomáhal při organizování krajské divadelní soutěže, pořádané státní osvětovou péčí.

JANOŠÍKOVA TANEČNÁ SKUPINA FILAKOVO MATICA SLOVENSKÁ

V sobotu 20. augusta 1949 o 17. hod. a 21. hod.

DETVIANSKÉ L'UDOVÉ TANCE A HAJDUCHY

Nastudoval: J. Žabka. — Kroj detviansky

12 tanečníků

12 tanečnic

5 hudebníků

Po představení rozhovor s obecnstvom.

ZÁVODNÍ KLUB ROH, DIV. ODBOR, CHRONOTECHNA, ŠTERNBERK - ROH

V neděli 21. srpna 1949 v 17 a 21 hod.

VAŠEK KÁŇA

PARTA BRUSIČE KARHANA

Hra první pětiletky o 2 dějstvích a 19 obrazech.

Režie: Stejkal. - Pro scénu upravil: Majer. - Kostymy a masky vlastní. - Inspicent: Šachr. - Světla řídí: Koutný. - Scénu staví: Majer. - Další spolupracovník: Bělohávek.

Karhan, brusič	K. Jakeš	Vlasta	V. Krčmová
Karhanová, jeho žena	A. Štejskalová	Míla, dělnice	St. Kalousová
Jarka, jejich syn	R. Dokoupil	Sektorář	Müller
Tulach, brusič	J. Vaca	Bohuš, brusič	Z. Talla
Fikejs, brusič	J. Pavlík	Zákora, důvěrník ZOS	Dufek
Záruba, brusič	J. Sotilář	Klepáč	R. Vičík
Slavíková, dělnice	J. Kopánková	Mareš, dílovedoucí	B. Šnábl
Božka, mag.	K. Zavadilová	Dělník	
Dvořák, předs. KSČ	Fr. Maniš	Hlasatelka	
Lojza	Vonásek		

Přestávka po 10. a 15. obraze.

Po představení rozhovor s obecnstvem.

DĚLNÍCI HRAJÍ DĚLNÍKY

Jednou z nejzajímavějších her poslední doby je beze sporu Káňova „Parta brusiče Karhana“, kde se ukazují opravdu živé typy dnešních dělníků. Představení v D-49 mělo velký úspěch. Překvapením bude také premiéra této hry na XIX. Jiráskově Hronovu. Na tomto představení budou totiž dělníci hrát sami sebe. Toho dne hraje „Partu“ závodní klub ROH, Chronotechna ze Šternberku na Moravě. Jsou to čilí chlapi — jak by ne, vždyť pracují v továrně na budíky. Až na dvě ženské role hrají tu samí dělníci. Není to starý soubor, ale už má za sebou právě s „Partou“ velké úspěchy. Hráli ji v Broumově, Jablonci, Chomutově, Ondřetíně, Lutíně, Trutnově atd. Přivezli si vlastní výpravu, jen s kuchyní — v které „Parta“ začíná — měli trochu potíže. Když jsme s nimi telefonicky hovořili, byli plni radostného očekávání; však také všude, kde dosud hráli, obecnstvo živě a srdečně reagovalo; a z novinových výstřížků mají hezkou i lichotivou sbírkou.

SBÍRKA DIVADLO - LIDU

Edice pokrokových divadelních her

- Zdeněk Bláha: HODÍ SE ŽÍT. Brož. 26 Kčs (11 mužů, 6 žen, 11 scén).
Nikolaj Pogodin: KREMELSKÝ ORLOJ. Brož. 25 Kčs (16 mužů, 9 žen, 12 obrazů).
A. Kornejčuk: CESTA MR. PERKINSE DO ZEMĚ BOLŠEVIKŮ. Brož. 21 Kčs (7 mužů, 7 žen, 3 dějství).
Leonid Leonov: VPÁD. Brož. 30 Kčs (14 mužů, 4 ženy, 4 dějství).
Valentin Katajev: OTCOVSKÝ DŮM. Brož. 20 Kčs (11 mužů, 7 žen, 4 dějství).
M. Kratochvíl: ČESKÉ JARO. Brož. 41 Kčs (28 mužů, 1 žena, 3 dějství).
Vsevolod Ivanov: STRÝČEK KOSTA. Brož. 12 Kčs (7 mužů, 2 ženy, 2 dějství).
DESET SOVĚTSKÝCH AKTOVEK. Brož. 30 Kčs.
F. Knorre: Z TEMNA DO DNE. Brož. 21 Kčs (18 mužů, 4 ženy, 4 dějství).
Matěj Bor: NOC V HLUBOKÉM. Brož. 20 Kčs (5 mužů, 8 žen, 3 dějství).
Miroslav Kroh: BEZ STAROSTI. Brož. 35 Kčs (10 mužů, 3 ženy, 4 dějství).
Zdeněk Bláha: KDO S KOHO? Brož. 33 Kčs (8 mužů, 4 ženy, 3 dějství).
Maxim Gorkij: JEGOR BULYČOV. Brož. 26 Kčs (13 mužů, 9 žen, 3 dějství).
Konstantin Simonov: RUSKÁ OTÁZKA. Brož. 30 Kčs (12 mužů, 2 ženy, 3 dějství).
Konstantin Simonov: RUŠTÍ LIDÉ. Brož. 16 Kčs (21 mužů, 4 ženy, 9 obrazů).
Konstantin Simonov: CHLAPÍK Z NAŠEHO MĚSTA. Brož. 21 Kčs (18 mužů, 3 ženy, 4 dějství).
Turové-Šejnin: KONFRONTACE. Brož. 20 Kčs (26 mužů, 6 žen, 4 dějství).

K L A S I K O V Ě

- A. S. Gribojedov: HOŘE Z ROZUMU. Brož. 38 Kčs (11 mužů, 6 žen, 4 dějství).
Karel Nový: ČESKÁ BOUŘE. Brož. 44 Kčs (25 mužů, 2 ženy, 10 dějství).
A. N. Ostrovskij: SNĚHURKA. Brož. 68 Kčs (13 mužů, 7 žen, 4 dějství).
William Shakespeare: VESELÉ WINDSORSKÉ PANIČKY. Brož. 60 Kčs (16 mužů, 4 ženy, 5 dějství).
A. V. Suchovo-Kobylin: DRAMATICKÁ TRILOGIE. Brož. 65 Kčs, váz. 95 Kčs, 244 stran.

Koupíte je ve stánku Svoboda na Divadelní výstavě, Hronov, náměstí, ve všech knihkupectvích Svoboda nebo přímo v nakladatelství Praha II, Na Florenci 13.

SEZNAM DIVADELNÍCH HER

vydaných Ústředním kulturně propagačním oddělením ÚRO,
Praha I., Na Perštýně 11.

Ve sbírce „Život v klubech ROH“ doposud vyšlo:

- Sv. 2. SOVĚTSKÁ POESIE — Sborník 40 básní sov. básníků — uspořádali L. Nejedlý a L. Pelikánová. Cena 10 Kčs.
Sv. 3. Špidlík—Novák: ZA PĚT MINUT DVANÁCT - Reportážní hra o 9 obrazech (13 mužů, 4 ženy; kancelář, pokoj, dílna, sklep). Cena 13,50 Kčs.
Sv. 4. A. P. Čechov: PĚT JEVIŠTNÍCH ŽERTŮ (Starostlivý otec, Námluvy, Medvěd, Jubileum, Něžný tvor). Cena 12,50 Kčs.
Sv. 5. BROSKVOVÝ KVĚT - Staročinská veselohra ze XIII. století v úpravě Fr. Spitzera (6 mužů, 4 ženy, scéna: ulice, zahrada, besídka, pokoj, host).
TLUSTÝ ANDĚL Z ROUENU - Komédie o 1 jednání od G. Maupassanta a Fr. Spitzera (6 mužů, 6 žen; hostinec). Cena 19 Kčs.

- M. Gorkij: DĚTI. Veselohra v 1 děj. (10 mužů, 3 ženy; čekárna). Cena 6 Kčs.
M. Gorkij: MĚŠTÁCI. Hra ve 4 jedn. (8 mužů, 7 žen; pokoj). Cena 12 Kčs.
V. K. Klicpera: ROHOVÍN ČTVERROHÝ. Fraška v 1 děj. (8 mužů; hostinec, ulice). Cena 4 Kčs.
V. K. Klicpera: DIVOTVORNÝ KLOBOUK. Veselohra v 6 obrazech (9 mužů, 1 žena; hostinec, světnice). Cena 20 Kčs, klavírní doprovod 7,50 Kčs.
J. K. Tyl: LESNÍ PANNA. Hra se zpěvy v 6 obr. (9 mužů, 5 žen; náves, les, zahrada). Cena 9 Kčs. - Klavírní doprovod 30 Kčs.
J. K. Tyl: TVRDOHLAVÁ ŽENA. Hra se zpěvy ve 3 jedn. (15 mužů, 4 ženy; údolí, světnice, před mlýnem, pokoj, les, hostinec). Cena 20 Kčs. - Klavírní doprovod 13,50 Kčs.
Lope de Vega: LAURENCIA (Ovčí pramen). Hra v 6 obrazech (11 mužů, 3 ženy; les, náves, dvůr, sál). Cena 20 Kčs.
A. N. Ostrovskij: NEBYLO GROŠE, NAJEDNOU DUKÁT. Hra v 5 obr. (7 mužů, 5 žen; náves). Cena 12 Kčs.
M. Triger: ŠTASTNÁ ŽENA. Hra ve 3 jedn. (3 ženy, 2 muži; 2 pokoje). Cena 12 Kčs.
Fr. Spitzer: TOVARYŠ MARTIN. Hra v 10 obrazech (15 mužů, 5 žen, 1 dítě; hostinec, světnice, pokoj, cesta). Cena 25 Kčs.
M. Čebišová: STRAŠIDELNÝ DŮM. Hra pro děti ve 3 jednáních (9 mužů, 7 žen, 10 dětí; 3 pokoje). Cena 25 Kčs.

Objednejte je v Ústřední prodejně ROH, Praha II., Václavské náměstí 17.

SEŠITY DIVADELNÍ ŽATVY

V duchu nových zásad vydavatelské činnosti připadl Umění lidu další úkol. Bude pečovat také o vydávání divadelní literatury se zřetelem k požadavkům nejširších lidových vrstev jako spotřebitelů kulturního hodnot. V tomto soustředěném již plnění svých úkolů založilo Umění lidu *divadelní knižnici, nazvanou*

SEŠITY DIVADELNÍ ŽATVY,

kterou řídí Divadelní a dramaturgická rada při MŠVU. V této sbírce budou vydávána všechna nová dramatická díla, původní i přeložená, jež vytvářejí soudobou tvář naší divadelní práce. Tyto hry, určené pro scény profesionální i ochotnické, budou vždy doplněny dramaturgickým rozbohem i poznámkami režiséra a nákresey scénického řešení.

V minulých dnech vyšla jako první svazek Sešitů Divadelní žatvy hra Vaška Káni: „Parta brusiče Karhana“, jež nedávnou premiérou na scéně E. F. Buriana D49 zaujala právem celou naši veřejnost a zaznamenala pronikavý úspěch.

Následovat bude hra sovětského dramatika A. Kornejčuka: „Makar Dubrava“, jejíž premiéru chystá činohra Národního divadla v Praze, kromě několika jiných divadel. Současně je v tisku všeobecně požadovaná hra E. F. Buriana: „Kréma na běhu“, jakož i vesnická hra M. Stehlíka: „Mordová rokle“.

Nepochybujeme, že sešity Divadelní žatvy se stanou opravdovou službou našim divadlům a pevnou oporou jejich pracovního úspěchu.

Nakladatelství UMĚNÍ LIDU PRAHA I, Na příkopě 29.

ČESKOSLOVENSKÁ DRAMATURGIE 1949
ideové vodítko a praktická pomoc všem našim divadelníkům.
Vychází čtrnáctidenne kromě v červenci a srpnu. Vydává Divadelní ústředna, nákladem Umění lidu v Praze. Tiskne tiskárna Státního nakladatelství v Praze II, Ostrovni 30. Telefon 278-57, 58, 59. Řídí divadelní a dramaturgická rada při ministerstvu školství, věd a umění. Tajemník redakce dramaturg Ota Šafránek, Praha XIV-Nusle, Divadlo na Fidlovačce. Odpovědný zástupce listu Ota Ornest. Administrace a expedice: Divadelní ústředna, Praha X, Křížkova 10. Tel. 262-62.
Záloha na předplatné celého ročníku 50 Kčs.

XIX. Jiráskův Hronov 1949. - Vydalo Ústředí lidové tvořivosti nákladem Umění lidu, Praha I., Na příkopě 29. - Redakce: Vlad. Mach, Jan Martinec, dr Klem. Rektorisová, Josef Trojan. - Obálka a grafická úprava: Sovák. - Vytiskla „Práce“, Praha II., Václavské nám. 15.

Čtěte si o divadle

Zdeněk Nejedlý: ZPĚVOHRY SMETANOVY.

Klíč k pochopení tvorby Bedřicha Smetany. — Brož. 110, váz. 140 Kčs.

Jindřich Vodák: KAPITOLY O DRAMATĚ

Soubor zásadních kritických statí. Stran 164. Brož. 54 Kčs, váz. 74 Kčs.

Jindřich Vodák: CESTOU

Soubor vybraných statí o divadle, písemnictví i výtvarném umění, tanečních projevech, zrodu filmového umění, o loutkovém divadle. Stran 464. Brož. 145 Kčs, váz. 175 Kčs.

Jindřich Vodák: EDUARD VOJAN

Třetí, rozšířené a definitivní vydání. — K tisku připravil dr J. Träger. 216 stran. Brož. 80 Kčs.

Jiří Frejka: ŽELEZNÁ DOBA DIVADLA

Soubor zásadních statí na okraj soudobého divadelního života. 140 stran. Brož. 60 Kčs, váz. 85 Kčs.

Jan Rey: UČEBNICE AKADEMICKÉHO TANCE

Učebnice je určena především žákům tanečního oddělení státní konservatoře hudby. Stran 64. Brož. 45 Kčs.

Jan Rey: UČEBNICE AKADEMICKÉHO TANCE - II. DÍL
Brož. 60 Kčs.

HEREC ČISTÉHO SRDCE

Sborník vzpomínek a pozdravů k 60. narozeninám
Jaroslava Vojty. 8 stran fotografií. Stran 64. Brož. 65 Kčs.

NAKLADATELSTVÍ MELANTRICH

PRAHA XVI, VANČUROVA 4

KLASICKÁ DÍLA

O HERECKÉM UMĚNÍ

K. S. Stanislavskij: MŮJ ŽIVOT V UMĚNÍ

Velký ruský herec a režisér přehlíží svůj herecký a umělecký vývoj, objasňuje proces hereckého tvoření a dává neocenitelné rady mladým hercům a režisérům. Do díla jsou vloženy reprodukce fotografií. Stran 436. Cena brož. 120 Kčs, váz. 150 Kčs.

K. J. Antarova: BESEDY S K. S. STANISLAVSKÝM

Zasloužilá umělkyně RSFSR zapsala třicet pět lekcí, které přednesl skvělý učitel sovětských herců svým žákům z Velkého moskevského divadla. Rozhovořil se v nich o výchově herce, hercově pracovní a umělecké disciplíně a o herecké ethice. Stran 208. Cena brož. 46, váz. 71 Kčs.

J. M. Rapoport: HEREC A JEHO PRÁCE

Herec Vachtangovova divadla a učitel na škole tohoto divadla vykládá základní principy herecké práce, rozbírá složky, z nichž se skládá hercův projev, a prostředky, jakými lze dosáhnout co největší přesvědčivosti projevu. Stran 68. Cena brož. 21 Kčs.

V. L. Jureněvova: ZÁPISKY HEREČKY

Sovětská herečka vzpomíná na svůj umělecký růst, zachycuje odlišný způsob práce svých vynikajících současníků a v nejzajímavějších kapitolách líčí složitý proces převýchovy ruského herce v uvědomělého herce sovětského. Stran 243. Cena brož. 76 Kčs, váz. 106 Kčs.

oupíte je ve stánku Svoboda na Divadelní výstavě, Hronov, náměstí, ve všech
ihkupectvích Svoboda nebo přímo v nakladatelství Praha II, Na Florenci 13.

Cena 10 Kčs

